

“माया नारायणीशानी शारदेत्यन्तिकेति च ॥”)

अस्या युक्तितर्या—

“शरत्काले पुरा यस्मात् नवम्यां बोधिता सुरैः । शारदा या समाख्याता पीठे लोके च नामतः ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

वीणाविशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥ ब्राह्मी । सारिवा । इति राजनिर्घण्टः ॥

शारदिकं, जौ, (शरद् + “आङ् शरदः ।” ४।३। १२ । इति ठन् ।) आहम् । इति सिद्धान्त-कौमुदी ॥

शारदिकः, पुं, (शरद् + “विभावा रोगान्तप्रयोः ।” ४।३। १३ । इति ठन् ।) रोगः । आतपः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

शारदी, जौ, (शरद् + डीप् ।) तोयपिप्पली । सप्तपर्णः । इति मेदिनी ॥ कोनागरपूर्णिमा । इति शब्दरत्नावली ॥ शरत्कालीने, जि । यथा, स्कान्दभविष्योः ।

“शारदीयच्छिकापूजा त्रिविधा परिगीयते । सात्त्विकी राजसी चैव तामसी चेति तां प्रदुष्टु । सात्त्विकी अपयद्वाद्यैर्नैवेद्ये च निरामिधैः । माहात्म्यं भगवत्पात्रं पुराणादिषु कीर्तितम् ॥ पाठस्तस्य जपः श्रोतः पठेद्देवीमनाः प्रिये । राजसी वलिदानेन नैवेद्यैः सामिधैस्तथा ॥ सुरार्चनायादुपहारैर्जपयज्ञैर्विना तु या । विना मन्त्रैस्तामसी स्यात् किरातानाच सन्मता ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

(संवत्सरसम्बन्धिनी । यथा, ऋग्वेदे. ११।१२।४।

“यदिशरदौरवातिरः सा सहानी अवा-तिरः ॥”)

शारदीयमहापूजा, जौ, (शारदीया महापूजा ।) शरत्कालीनदुर्गमहापूजा । यथा,—

“शारदीया महापूजा चतुःकर्ममयी शुभा । तां तिथिचयमावाद्य कुर्व्यात् भक्ता विधा-ततः ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

अपि च ।

“इते घोरे महावीरे सुरासुरभयहरे । देवीसुपासका देवाः प्रभुता राक्षसाक्षया ॥ समेताः सर्वदेवास्तु देवीं भक्ता तुतोषिरे । बलिच द्युभूतानां महिषाजामिषे च ॥ एवं तस्मिन् दिने वस्त्रं प्रेतभूतसमाकुलम् । हतवान् सर्वदेवश्च पूजाञ्च शान्तोर्महान् ॥ जलदानेऽग्निने मांसं महिषादिनिवर्हिणीम् । देवीं संपूजयित्वा तु अष्टमीज्वहरेऽभिषु ॥ ये चातयन्ति सदा भक्ता ते भवन्ति महाबलाः । बलिच ये प्रयच्छन्ति सर्वभूतविनाशनम् ॥ तेषाम् तु यत्नते देवी यावत् कल्पन्तु शाङ्करम् । जौडते विविधैर्भोगैर्देवलोके सुदुर्लभे ॥ यावद्भूत्यायुराकाशं जलं वह्निप्रशिष्टाः । तावच्च चण्डिकापूजा भविष्यति सदा भुवि ॥

पाट्टकाले विशेषेण आग्निने ह्यष्टमीषु च । महाशब्दो नवम्याश्च लोके ख्यातिं गमिष्यति ॥

इन्द्र उवाच ।

आग्निने चाति ते घोरे नवमी प्रतिवत्सरम् । औतुमिच्छाम्यहं तात उपवानव्रतादिकम् ॥ महाव्रतं महापुण्यं शङ्करादेरनुष्ठितम् । कर्मयं देवराजन् देवीभक्तिसमन्वितैः ॥ कन्यासंस्थे रवौ शक्र शुक्लामारभ्य नन्दिकाम् । अपाशौ त्वय वैकाशौ नक्ताशौ वाय वायुदः ॥ प्रातःस्नाथी जितदन्दः त्रिकालं शिवपूजकः । जपहोमसमायुक्तः कन्यकां भोजयेत् सदा ॥ अष्टम्यां नवमेहानि दारुजानि शुभानि च । एवं वा चित्तभावेन कारयेत् सुरसत्तम ॥ तस्मिन् देवी प्रकर्तव्या हेमो वा राजती च वा । ऋद्धार्थं लवणोपेता खड्गे शूलेऽथ पूजयेत् ॥ सर्वोपहारसम्पन्नो वस्त्ररत्नफलादिभिः । कारयेद्यदोलादीन् पूजाञ्च वलिदेवकीम् ॥ पुण्यादिद्रोणविल्लाज्जजातीपुष्पागन्धपङ्क्तैः । विचित्रां कारयेत् पूजां अष्टम्यासुपवासयेत् ॥ दुर्गायतो जपेन्मन्त्रमेकचित्तः सुभाविनः । तद्दृष्ट्यामिनीशेषे विजयार्थे वृषोत्तमैः ॥ पञ्चाङ्गं लज्जोपेतं गन्धधूपसमर्पितम् । विधिवत् कालि कालीति जप्त्वा खड्गेन चात-येत् ॥

नखोत्थं रुधिरं मांसं यद्वीला पूतनादिषु । नैर्ऋताय प्रदातव्या महाकौशिकमन्त्रितम् ॥ तस्याग्रतो वृषः स्नायाच्छकं कृत्वा तु पिष्टजम् । खड्गेन चातयित्वा तु दद्यात् स्कन्दविशा-खयोः ॥”

ततो देवीं ज्ञापयेत् प्राज्ञः क्षीरवर्षिर्जला-दिभिः । कुङ्कुमागुरुकपूरचन्दनैश्चारुपङ्क्तैः ॥ हेमानि पुष्परत्नानि वासांसि स्वाहृतानि च । निवेद्यं सुप्रभूतान् देयं देवाः सुभाविनैः ॥ अन्धमेधमवाप्नोति भक्तिमान् सुरसत्तम । महानवम्यां पूज्यं सर्वकामप्रदायिका ॥ सर्वेषु सर्ववर्णेषु तव भक्ता प्रकीर्तिता । जलाप्नोति यशो राज्यं पुत्राद्युर्ध्वनसम्पदः ॥ इति देवीपुराणे २६।२० अध्यायात् सकृत्कृतं न तु सक्रमकम् ॥

शारिः, पुं, (शृ हिंसायाम् + इन् ।) अक्षोप-करणम् । पाशकादेर्वलम् । गुटिका । इति मेदिनी ॥ तत्पर्यायः । शारः २ खिलनी ३ । इति हेमचन्द्रः ॥

शारिः, जौ, (शृ + “अः शकुनौ ।” उणा० ४। १२७ । इति इन् ।) शकुनिकामेदः । युद्धार्थ-गजपर्यायम् । अवहारान्तरम् । इति मेदिनी ॥ कपटः । इति धरणिः ॥

शारिका, जौ, (शारिरेव । खार्थं कन् ।) पक्षि-विशेषः । मयना इति भाषा । तत्पर्यायः । पीतपादा २ गोरपटी ३ गोकिराटिका ४ । इति हेमचन्द्रः । सारिका ५ शारी ६ चित्र-

लोचना ७ शारिः ८ । इति शब्दरत्नावली ॥ मदनशारिका ६ शलाका १० । इति जटा-धरः ॥ वीणादिवादनम् । तत्पर्यायः । कोयः २ । इति हेमचन्द्रः ॥

शारिफलं, जौ पुं, (शारीणां खिलनीषां फलम् ।) शारिपट्टः । शारिखिलाधारः । हृक् इति भाषा । तत्पर्यायः । अष्टापदम् २ । इत्यमरः ॥ फलकः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ आकर्षः ४ शारिफलकः ५ विस्तृतनः ६ अक्षपीठो ७ । इति जटाधरः ॥

शारिफलकः, पुं जौ, (शारीणां फलकः ।) शारि-फलम् । इति जटाधरः ॥

शारिवा, जौ, श्यामलता । तत्पर्यायः । गोपी २ श्यामा ३ अनन्ता ४ उत्पलशारिवा ५ । इत्यमरः ॥ “पञ्च श्यामलतायाम् । नागजिह्वाया-मिति केचित् । गोप्यादिचयं श्यामलतायां अनन्तादिद्वयं अनन्तमूले इति केचित् । गुप् रत्नके शोणादिवादीपु गोपा च ।

‘गोपीश्यामा गोपपत्नी गोपा गोपालिकापि च । इति वाचस्पतिः ।

‘एकं वा शारिवाचलं सर्वत्रयविशोधनम् ।’ इति वैद्यकम् ॥” इति भरतः ॥

अस्या गुणः । वायुपितरक्तहृत्पाण्डुरिन्दुर-नाशिलम् । इति राजवल्लभः ॥

शारिश्चकला, जौ, (शारीणां चकला यच्च ।) पाशकविशेषः । यथा,— “युचुरी तिलिङ्गी द्युतं पञ्चमी शारिश्चकला । नयपीठौ चाटकाचो नयः स्थाप्ययपुष्पकः । एते पाशकमेदाः स्थूलयकोलाहलीऽपि च ॥”

इति शब्दरत्नावली ॥

शारी, जौ, (शृ + इन् । वा डीप् ।) कुशा । इति केचित् ॥ (शकुनिकामेदः । यथा, आर्था-सप्तशत्याम् । ६२३ ।

“सा विरहदहनदृष्टा नृणां नृत्वापि जीवति वराकी ।

शारदीय कितव भवताडुकुलिता पातितालेय ॥” शारीरं, जौ, ठवः । (शरीरे भवः । शरीर + अण् ।) शरीरजाते, जि । इति मेदिनी ॥*

शारीरदण्डो यथा,— “दिग्दण्डं प्रथमं कुर्व्यात् वाग्दण्डं तदनन्तरम् । तृतीयं धनदण्डं च वृद्धदण्डमतः परमिति ॥”

वृद्धदण्डोऽपि शारीरो ब्राह्मण्यथतिरिक्तानाम् । इति मिताचारायां व्यवहारकाण्डम् ॥ * ।

शारीरदुःखं यथा,— “आध्यात्मिको वै हिविधः शारीरो मानस-क्षया ।

शारीरो बहुभिर्भेदैर्भिद्यते व्युत्पन्नः सः । शिरीरोगप्रतिश्रायन्वरशूलभगन्दरैः । गुल्माग्रन्थयुष्मासच्छार्दिभिरनेकधा । तथाक्षिरोगातीसारकुडाङ्गामयसंज्ञकैः । भिद्यते देहजस्तापो मानसं श्रोतुमर्हति । कामक्रोधभयईषणोभोहविषादजः ।